

—, at faar en Kvinde først Ansættelse i et gejstligt Embede, saa er Princippet dermed anerkendt; jeg vil ikke skjule, at det har været min Tanke gennem dette beskedne Forslag at faa Princippet anerkendt, og det er dog det vigtigste.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen talte om Forslaget som en Slags Genvej, jeg havde benyttet mig af. Hvis der i dette Ord „Genvej“ skulde ligge en Betydning af en Snedighed eller Snuhed fra min Side, lidt Taktik, saa vil jeg tilbagegive denne Beskyldning, thi det har ikke været min Opgave saa at sige at paaliste Folkekirken kvindelige Præster paa den i Forslaget antydede Maade. Jeg vedkender mig fuldt ud, at det har været Opgaven for mig at skaffe Princippet anerkendt, og jeg har haft den Glæde ved at spørge Landets Biskopper og det teologiske Fakultet at finde, at der er et Flertal indenfor Biskoppernes Kreds for at give Kvinder Adgang til Embeder som de i Forslaget nævnte; det har været et Moment af Betydning for mig, naar jeg har valgt at fremsætte Forslaget netop i den Form. Det teologiske Fakultet, hvortil det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen jo hører, har ogsaa udtalt, at de Embeder, der er nævnt i Forslaget, falder indenfor den Ramme, som de kan tænke at give Kvinder Adgang til.

Grunden til, at jeg har fremsat Forslaget i denne Skikkelse, er altsaa den, at det har faaet Tilslutning fra et Flertal af Biskopperne og fra det teologiske Fakultet, og fordi et betydeligt Mindretal indenfor Menighedsraadene ogsaa har givet Tilslutning til Forslaget i den Skikkelse. Jeg kan ikke anerkende den Betragtningmaade, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt gav Udtryk, naar han sagde eller i hvert Fald antydede, at Menighedsraadenes Svar skulde være afgørende paa dette Omraade. Nej, Menighedsraadene er ikke en Repræsentation for den danske Folkekirke. Repræsentationen for den danske Folkekirke er for Øjeblikket Rigsdagen; om vi kan komme i Retning af en Forandring af dette Forhold ved Vedtagelsen af det Forslag, som vi senere i Dag skal behandle, er en anden Sag, men saaledes som Forholdet er for Øjeblikket, er det den danske Rigsdag, der er Repræsentation for den danske Folkekirke, og derfor er det dens Anskuelse,

jeg spørger om, og som til syvende og sidst bliver den gældende. Menighedsraadenes Afstemning kan kun virke vejledende, fordi Forholdet er det — ikke alene at Deltagelsen i Menighedsraadsvalgene var saa lille, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde, men at der for Deltagelsen i Menighedsraadsvalgene er sat Bestemmelser, som uvilkaarlig gør, at Deltagelsen bliver mindre, nemlig Tilmeldelsespligten.

Naar der er sagt, at de Embeder, der er nævnt i Lovforslaget, hører til dem, der er daarligst skikkede til at beklædes af en Kvinde, tror jeg ikke, det er rigtigt. Man har maaske haft den Anskuelse, at Kvinden maaske ikke havde sin egentlige Gerning blandt Straffanger, men bedre kunde færdes og gøre en Gerning blandt Mennesker, som de er flest. Det ved jeg ikke, men naar der af to af Biskopperne er blevet henvist til, at man paatvang disse Fanger en kvindelig Præst, maaske imod deres Samvittighed, tror jeg dog, man gaar lovlig vidt med Hensyn til Samvittighedsfrihed; hvis det skulde blive Forholdet, at en Kvinde kunde skaffe sig gejstlig betjent af en Mand blot ved at paaberaabe sig Samvittighedsgrunde; tror jeg, der vilde opstaa ikke saa faa Samvittighedskvaler i Kvindefængslerne. Nej, jeg tror, at Statsmagten har Ret til der at bestemme, om det skal være en Kvinde eller en Mand.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen rettede foruden Hovedanken adskillige andre Anker imod Lovforslaget. Han ankede for det første over, at Ministeriet ikke havde spurgt Biskopperne, om de vilde ordinere en Kvinde til Præst. Jeg mener, at et saadant Spørgsmaal var ganske overflødigt, thi jeg gaar ud fra, at naar en Biskop anbefaler at ansætte en Kvinde som Præst ved en af de Anstalter, der er nævnt i Forslaget, saa er han ogsaa villig til at ordinere hende. Jeg synes, det vilde være en underlig Inkonsekvens at tilraade, at en Kvinde ansættes som Præst ved en saadan Anstalt, og samtidig erklære: Jeg vil ikke ordinere hende. Derfor har jeg fundet det ganske overflødigt at spørge Biskopperne derom. Og med Hensyn til dette Spørgsmaal om Ordination og om Ansættelse af en Kvinde som Præst